

1968. július 1.

Életbe lép a *vámunió*

Az Európai Közösség, még ha nevében nem is volt unió, mégis a szoros együttműködésben, és a közös politikák és működési elvek létrehozásában volt érdekelt. Az alapszerződések a közös hadseregre, a közös határra, a belső határok közötti szabadabb átjárásra, az intézményi reformokra, és a közös identitás megszilárdítására is kitértek. Az alapító Hatok között gazdasági, ipari, és kereskedelmi szövetség jött létre, amelynek egyik megvalósult eredménye az 1968. július 1-jén létrejött vámunió volt.

A vámunió, mint definíció a határokon átívelő gazdasági együttműködést jelenti, amely tartalmazza a belső vámok eltörlését, a kereskedelmi korlátozások redukálását, valamint egy másik féllel vagy országgal szemben az egységes vámhatár működtetését, ezáltal idomulva a nemzetközi kereskedelmi egyezményekhez. A formáció belső torzulásokat és igazságtalanságokat eredményezhet, ezért fontos a tagállamok között a közös és egységes versenypolitika megfogalmazása és megvalósítása. Az Európai Közösség ezen elvek mellett tett esküt, és mivel bővült, mindig újabb kihívásokkal nézett szembe. A vámunió bevezetése a tervezettnél korábban érvényesült, amely bizonyítja az ügy elsődlegességét.

A vámunió a közös piacnak kedvezett, de a termelési tényezők szabad mozgását is előtérbe helyezte. A szabad áramlásnak négy alappillérét sorakoztatták fel, amelyek olyan állandó szempontok maradtak, hogy még a Maastrichti szerződésre is hatást gyakoroltak. A négy szempont a tőke, az áruk, a szolgáltatások és a személyek szabad mozgása. A szabad áramlásnak azonban számos akadálya volt, például az áruk szabad mozgásához kevésnek bizonyulhat a vámhatárok eltörlése, ugyanis az egymástól eltérő szabályozási rendszerek gátat szabhatnak, és végül nem jöhet létre rugalmas és átlátható kereskedelem a tagországok között.

A nehézségek felszámolása érdekében szabályozásokat vezettek be, valamint újabb szerződésekkel garantálták a közös piac érvényesülését. Kezdeti lépésnek számított, amikor 1957-ben a Római Szerződésben megjelentek az első rendelkezések. 1968-ban a vámunió jelentett fordulatot, majd az 1980-as években kezdődött el a közös piac Single Market programja, majd 1992-re egy kikristályosodottabb helyzet jöhetett létre. A tagállamok között a technikai, a fiskális és a fizikai akadályok is rendeződtek, ezáltal a monetáris unió is elérhetőbbé vált, azonban – például a bővítések miatt is – napjainkra a közös piac megvalósulása vitatható.

A Közösség vezetői és államfői a szoros együttműködéstől a közös valuta létrejöttét és a flexibilis kereskedelempolitika megvalósulását várták, és a vámunió az elképzelések egy sarokköve volt. A korai években felmerült a közös jegybank megalapítása, hogy az képes legyen, mint koordinátor az árfolyamkockázatok elkerülésére, amely leginkább a tagállamok közötti kereskedelem miatt merülhet fel. Tehát a vámunió egy lépcsőfoknak bizonyult, és számos eset bizonyítja, hogy egy folyamatot indított el.

Források

<https://nkerepo.uni-nke.hu/xmlui/bitstream/handle/123456789/12431/Arat%F3%20Krisztina%20%20%20Koller%20Bogl%E1rka%20%20%20Az%20eur%F3pai%20egys%E9g%20fejl%20d%E9st%F6rt%E9nete.pdf?sequence=1>

<https://www.europarl.europa.eu/news/hu/headlines/eu-affairs/20080701STO33132/1968-2008-az-europai-vamunio-negy-evtizede>

<https://publicatio.bibl.uszeged.hu/3325/1/EUINTEGR.pdf>

